

ODLUKA br. 1313/2013/EU EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 17. prosinca 2013.****o Mehanizmu Unije za civilnu zaštitu****(Tekst značajan za EGP)**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 196.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija ⁽¹⁾

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

(1) S obzirom na značajan porast broja i ozbiljnosti prirodnih katastrofa i katastrofa uzrokovanih ljudskim djelovanjem posljednjih godina te u situaciji u kojoj je vjerojatno da će buduće katastrofe biti ekstremnije i složenije s dalekosežnim i dugoročnijim posljedicama, uzrokovane osobito klimatskim promjenama i potencijalnim međudjelovanjem više prirodnih i tehnoloških opasnosti, integrirani pristup upravljanju katastrofama sve je važniji. Europska unija bi trebala promicati solidarnost te bi trebala podupirati, dopuniti i olakšati koordinaciju djelovanja država članica u području civilne zaštite s ciljem poboljšanja učinkovitosti sustava za prevenciju, pripremu i odgovor na prirodne katastrofe i katastrofe uzrokovane ljudskim djelovanjem.

(2) Mehanizam Zajednice za civilnu zaštitu uspostavljen je Odlukom Vijeća 2001/792/EZ, Euratom ⁽²⁾, preinačenom Odlukom Vijeća 2007/779/EZ, Euratom ⁽³⁾. Financiranje tog mehanizma osigurano je Odlukom Vijeća 2007/162/EZ, Euratom ⁽⁴⁾, kojom je uspostavljen financijski instrument za civilnu zaštitu („Financijski

instrument“). Njome se predviđa financijska pomoć Unije koju treba pružiti kao doprinos unapređenju učinkovitosti odgovora na hitne situacije većih razmjera te jačanju mjera prevencije i pripravnosti za sve vrste hitnih situacija, uključujući nastavak primjene mjera prethodno donesenih u okviru Odluke Vijeća 1999/847/EZ ⁽⁵⁾. Financijski instrument prestaje važiti 31. prosinca 2013.

(3) Zaštita koju treba osigurati u okviru Mehanizma Unije za civilnu zaštitu („Mehanizam Unije“) ponajprije bi trebala obuhvatiti stanovništvo, ali također i zaštitu okoliša i imovine, uključujući kulturnu baštinu, od svih vrsta prirodnih katastrofa i katastrofa uzrokovanih ljudskim djelovanjem, uključujući ekološke katastrofe, zagađenje mora i hitne zdravstvene situacije, do kojih dolazi unutar ili izvan Unije. U okviru Mehanizma Unije moguće je zatražiti civilnu zaštitu i drugu vrstu pomoći u hitnim situacijama u slučaju bilo koje od navedenih katastrofa kao nadopunu kapaciteta za odgovor u pogodojenoj zemlji. U odnosu na katastrofe uzrokovane terorističkim djelovanjem, nuklearnim ili radiološkim nesrećama, Mehanizam Unije trebao bi obuhvatiti samo radnje pripravnosti i odgovora u području civilne zaštite.

(4) Mehanizam Unije također bi trebao doprinijeti provedbi članka 222. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU), prema potrebi stavljajući na raspolaganje svoje resurse i kapacitete.

(5) Mehanizam Unije predstavlja vidljiv izraz europske solidarnosti osiguravanjem praktičnog i pravodobnog doprinosa prevenciji katastrofa i pripravnosti za njih te odgovora na katastrofe i na neposrednu opasnost od katastrofa ne dovodeći u pitanje relevantna vodeća načela i dogovore u području civilne zaštite. Ova Odluka stoga ne bi trebala utjecati na recipročna prava i obveze država članica u okviru bilateralnih i multilateralnih ugovora koji se odnose na pitanja koja obuhvaća ova Odluka, niti na odgovornost država članica za zaštitu stanovništva, okoliša i imovine na svojem državnom području.

(6) Mehanizam Unije trebao bi uzeti u obzir mjerodavno pravo Unije i međunarodne obveze te iskoristiti sinergije s mjerodavnim inicijativama Unije, kao što su Europski program za praćenje Zemlje (Copernicus), Europski program za zaštitu kritične infrastrukture (EPCIP) te Zajedničko okruženje za razmjenu informacija (CISE).

⁽¹⁾ SL C 277, 13.9.2012., str. 164.

⁽²⁾ Odluka Vijeća 2001/792/EZ, Euratom od 23. listopada 2001. o uspostavi mehanizma Zajednice za omogućavanje jačanja suradnje u akcijama pružanja pomoći civilne zaštite (SL L 297, 15.11.2001., str. 7.)

⁽³⁾ Odluka Vijeća 2007/779/EZ, Euratom od 8. studenoga 2007. o uspostavi Mehanizma Zajednice za civilnu zaštitu (SL L 314, 1.12.2007., str. 9.)

⁽⁴⁾ Odluka Vijeća 2007/162/EZ, Euratom od 5. ožujka 2007. o uspostavi financijskog instrumenta za civilnu zaštitu (SL L 71, 10.3.2007., str. 9.)

⁽⁵⁾ Odluka Vijeća 1999/847/EZ od 9. prosinca 1999. o programu djelovanja Zajednice u području civilne zaštite (SL L 327, 21.12.1999., str. 53.)

- (7) Uloga regionalnih i lokalnih tijela u upravljanju katastrofama vrlo je važna. Regionalna i lokalna tijela stoga trebaju biti na prikladan način uključena u aktivnosti koje se provode na temelju ove Odluke u skladu s nacionalnim strukturama država članica.
- (8) Prevencija je od ključnog značaja za zaštitu od katastrofa te zahtijeva daljnje djelovanje, na koje se poziva u Zaključcima Vijeća od 30. studenoga 2009. i Rezoluciji Europskog parlamenta od 21. rujna 2010. o Komunikaciji Komisije pod nazivom „Pristup Zajednice prevenciji prirodnih katastrofa i katastrofa uzrokovanih ljudskim djelovanjem”. Mehanizam Unije također bi trebao uključiti opći okvir politike za djelovanje Unije u području prevencije rizika od katastrofa koji za cilj ima postizanje više razine zaštite i otpornosti na katastrofe prevencijom ili smanjenjem njihovih učinaka te poticanjem kulture prevencije, pri čemu se posebno uzimaju u obzir moguće posljedice klimatskih promjena i potreba za prikladnim mjerama prilagodbe. Iz te perspektive, procjene rizika, planiranje upravljanja rizicima, procjena sposobnosti upravljanja rizicima koju provodi svaka država članica na nacionalnoj ili odgovarajućoj podnacionalnoj razini, prema potrebi uključujući druge mjero-davne službe, pregled rizika pripremljen na razini Unije te stručne provjere temeljni su za osiguravanje integri-ranog pristupa upravljanju katastrofama, povezujući djelovanja u području prevencije, pripravnosti i odgovora. Mehanizam Unije stoga bi trebao uključivati opći okvir za razmjenu informacija o rizicima i sposobnostima upravljanja rizicima, ne dovodeći u pitanje članak 346. UFEU-a, kojim se jamči da nijedna država članica nije obvezna davati informacije ako smatra da bi njihovo otkrivanje bilo suprotno osnovnim interesima njezine sigurnosti.
- (9) Doprinosi daljnjem razvoju i boljoj integraciji transnacionalnih sustava za otkrivanje i rano upozoravanje i uzbunjivanje od europskog interesa, Unija bi trebala pomoći državama članicama u minimiziranju vremena potrebnog za odgovor na katastrofe i uzbunjivanje građana Unije. Takvi sustavi trebali bi uzeti u obzir postojeće i buduće informacijske izvore i sustave te ih nadograđivati, istodobno potičući relevantne nove tehnologije.
- (10) Mehanizam Unije trebao bi uključivati opći okvir politike usmjeren na stalno poboljšanje razine pripravnosti sustava civilne zaštite, službi, njihova osoblja te stanovništva unutar Unije. To bi trebalo uključivati program vježbi, program naučenih lekcija, kao i programe osposobljavanja i mrežu osposobljavanja, na razini Unije i na razini država članica, za prevenciju katastrofa, pripravnost za katastrofe i odgovor na njih, na koje se poziva u Zaključcima Vijeća od 27. studenoga 2008. o europskom uređenju osposobljavanja u području upravljanja katastrofama.
- (11) Razvoj intervjenskih modula pomoći civilne zaštite, koji obuhvaćaju resurse jedne ili više država članica čiji je cilj potpuna interoperabilnost, trebalo bi podržavati s ciljem jačanja suradnje u području civilne zaštite i daljnjeg razvoja koordiniranog zajedničkog brzog odgovora država članica. Module bi trebalo organizirati na razini država članica te bi trebali podlijevati njihovom zapovjedništvu i kontroli.
- (12) Mehanizam Unije trebao bi olakšati mobilizaciju i koordinaciju intervencija pomoći. Mehanizam Unije trebao bi se temeljiti na strukturi Unije koja se sastoji od Koordinacijskog centra za odgovor na hitne situacije (ERCC), Europskog kapaciteta za odgovor na hitne situacije (EERC) u obliku prethodno namijenjenih dobrovoljno udruženih kapaciteta država članica, osposobljenih stručnjaka, Zajedničkog komunikacijskog i informacijskog sustava za hitne situacije (CECIS) kojim bi upravljala Komisija te kontaktnih točaka u državama članicama. Mehanizam Unije trebao bi osigurati okvir za prikupljanje potvrđenih informacija o situaciji, za njihovo širenje državama članicama te za razmjenu lekcija naučenih iz intervencija.
- (13) Kako bi se unaprijedilo planiranje operacija odgovora na katastrofe u okviru Mehanizma Unije te poboljšala dostupnost ključnih kapaciteta, nužno je razvijati EERC u obliku prethodno namijenjenih dobrovoljno udruženih kapaciteta država članica, kao i strukturni postupak za identifikaciju mogućih nedostataka kapaciteta.
- (14) U pogledu intervencija pružanja pomoći u odgovoru na katastrofe izvan Unije, Mehanizam Unije trebao bi olakšati djelovanja i pružiti potporu djelovanjima koja poduzimaju države članice i Unija u cjelini s ciljem promicanja dosljednosti u međunarodnim naporima u području civilne zaštite. Ujedinjeni narodi, u slučajevima kada su nazočni, imaju opću koordinacijsku ulogu za operacije pružanja pomoći u trećim zemljama. Pomoć koja se pruža u okviru Mehanizma Unije trebala bi se koordinirati s Ujedinjenim narodima i drugim relevantnim međunarodnim dionicima kako bi se maksimalno iskoristili dostupni resursi te izbjeglo nepotrebno udvostručenje napora. Pojačana koordinacija pomoći civilne zaštite kroz Mehanizam Unije preduvjet je potpore cjelokupnoj koordinaciji te osiguranja cjelovitog doprinosa Unije cjelokupnim aktivnostima pružanja pomoći. Kod katastrofa kod kojih se pomoć pruža i u okviru Mehanizma Unije i Uredbe Vijeća (EZ) br. 1257/96 ⁽¹⁾, Komisija bi trebala osigurati učinkovitost, koherentnost i uzajamno nadopunjavanje svih aktivnosti odgovora Unije, poštujući Europski konsenzus o humanitarnoj pomoći ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1257/96 od 20. lipnja 1996. o humanitarnoj pomoći (SL L 163, 2.7.1996., str. 1.).

⁽²⁾ Zajednička izjava Vijeća i predstavnika vlada država članica koji su sastali u okviru Vijeća, Europskog parlamenta i Europske komisije (SL C 25, 30.1.2008., str. 1.).

- (15) Raspoloživost i dostupnost odgovarajućih prijevoznih sredstava treba poboljšati kako bi se podupirao razvoj sposobnosti brzog odgovora na razini Unije. Unija bi trebala pružiti potporu i dopunjavati napore država članica olakšavajući koordinaciju i udruživanje prijevoznih sredstava i doprinoseći, ako je potrebno, financiranju dodatnih prijevoznih sredstava, podložno određenim kriterijima i uzimajući u obzir postojeće sustave.
- (16) Intervencije pomoći trebale bi se temeljiti na potražnji i podlijegati potpunoj koordinaciji na terenu kako bi se postigla maksimalna učinkovitost i osigurao pristup pogođenom stanovništvu. Komisija bi trebala pružiti odgovarajuću logističku potporu za upućene timove stručnjaka.
- (17) Mehanizam Unije također se može koristiti za potporu civilne zaštite konzularnoj pomoći građanima Unije u slučaju katastrofa u trećim zemljama ako to zatraže konzularna tijela dotičnih država članica. Dotične države članice trebale bi, kad je god to moguće, koordinirati takve zahtjeve jedne s drugima i s bilo kojim drugim relevantnim dionicima kako bi se osigurala optimalna uporaba Mehanizma Unije i izbjegle praktične poteškoće na terenu. Zahtjev za takvu potporu mogla bi uputiti, na primjer, „vodeća država” ili država članica koja koordinira pomoć za sve građane Unije. Koncept „vodeće države” trebalo bi tumačiti u skladu sa smjernicama Europske unije o provedbi koncepta „vodeće države za konzularna pitanja” ⁽¹⁾. Ova se Odluka primjenjuje ne dovodeći u pitanje pravila Unije o konzularnoj zaštiti građana Unije u inozemstvu.
- (18) Pri planiranju operacija odgovora, također je korisno povezati se s relevantnim nevladinim organizacijama i drugim relevantnim subjektima kako bi se utvrdili svi dodatni kapaciteti za odgovor koje bi oni u slučaju katastrofa mogli staviti na raspolaganje putem nadležnih tijela država članica.
- (19) Uporaba vojnih sredstava pod civilnim vodstvom u krajnjoj nuždi može predstavljati važan doprinos odgovoru na katastrofe. Ako se uporaba vojnih kapaciteta za potporu operacijama civilne zaštite smatra opravdanom, suradnja s vojskom trebala bi slijediti modalitete, postupke i kriterije koje je utvrdilo Vijeće ili njegova nadležna tijela za stavljanje na raspolaganje Mehanizmu Unije vojnih kapaciteta potrebnih za civilnu zaštitu te biti usklađena s mjerodavnim međunarodnim smjernicama.
- (20) Kada pomoć u okviru Mehanizma Unije doprinosi humanitarnom odgovoru Unije, posebice u složenim hitnim situacijama, djelovanja koja primaju financijsku pomoć u okviru ove Odluke trebala bi biti u skladu s humanitarnim načelima i načelima uporabe civilne zaštite i vojnih resursa utvrđenima u Europskom konsenzusu o humanitarnoj pomoći.
- (21) Trebalo bi omogućiti sudjelovanje zemalja Europskog udruženja za slobodnu trgovinu (EFTA) koje su članice Europskoga gospodarskog prostora (EGP), zemalja pristupnica, zemalja kandidatkinja te potencijalnih kandidata. Zemlje kandidatkinje i potencijalni kandidati koji ne sudjeluju u Mehanizmu Unije, kao i zemlje koje su dio Europske politike susjedstva, također bi trebali ostvariti korist od određenih djelovanja koja se financiraju u okviru ove Odluke.
- (22) Radi osiguranja jedinstvenih uvjeta za provedbu ove Odluke, provedbene ovlasti trebalo bi dodijeliti Komisiji u odnosu na interakciju ERCC-a s kontaktnim točkama država članica i operativne postupke za odgovor na katastrofe unutar i izvan Unije; komponente CECIS-a i organizaciju razmjene informacija putem CECIS-a; postupke za raspoređivanje timova stručnjaka; utvrđivanje modula, drugih kapaciteta za odgovor i stručnjaka; operativne zahtjeve za funkcioniranje i interoperabilnost modula; ciljeve kapaciteta, zahtjeve kvalitete i interoperabilnosti i postupak certifikacije i registracije nužan za funkcioniranje EERC-a, kao i financijske aranžmane; utvrđivanje i uklanjanje nedostataka EERC-a; organizaciju programa osposobljavanja, okvir vježbi i program naučenih lekcija; organizaciju potpore za prijevoz pomoći. Te bi se ovlasti trebale izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾.
- (23) Za donošenje provedbenih akata predviđenih u ovoj Odluci trebalo bi koristiti postupak ispitivanja.
- (24) Ovom se Odlukom, dopuštajući učinkovitija djelovanja zbog opsega i komplementarnosti, jača suradnja između Unije i država članica te olakšava suradnja u području civilne zaštite. Ako katastrofa preoptereći kapacitete za odgovor države članice, ta država članica može odlučiti obratiti se Mehanizmu Unije da dopuni vlastite resurse civilne zaštite i druge resurse za odgovor na katastrofe.

⁽¹⁾ SL C 317, 12.12.2008., str. 6.

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.)

- (25) S obzirom na to da ciljeve ove Odluke ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog opsega ili učinaka mogu na bolji način ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Odluka ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.
- (26) Ova Odluka ne utječe na djelovanja obuhvaćena budućim zakonodavnim aktom Unije o uspostavi instrumenta za stabilnost, mjere zaštite javnog zdravlja donesene na temelju pravnih akata Unije o programima djelovanja Unije u području zdravstva, niti na mjere za sigurnost potrošača donesene u skladu s budućim zakonodavnim aktom Unije o programu za potrošače za razdoblje 2014. - 2020..
- (27) Radi dosljednosti, iz područja primjene ove Odluke isključena su djelovanja koja su obuhvaćena Odlukom Vijeća 2007/124/EZ, Euratom⁽¹⁾ i budućim zakonodavnim aktom Unije o uspostavi instrumenta za financijsku potporu za policijsku suradnju, sprečavanje i suzbijanje kriminala te upravljanje krizama, kao dijela Fonda za unutarnju sigurnost, ili koja su povezana s održavanjem javnog reda i mira te očuvanjem unutarnje sigurnosti. Ova se Odluka ne primjenjuje na aktivnosti obuhvaćene Uredbom (EZ) br. 1257/96.
- (28) Odredbe ove Odluke ne dovode u pitanje donošenje pravno obvezujućih akata na temelju Ugovora o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju, u kojima su utvrđene specifične hitne mjere u slučaju nuklearnih ili radioloških katastrofa.
- (29) Ova Odluka obuhvaća djelovanja u području prevencije zagađenja mora, pripravnosti za zagađenje mora i odgovora na njega, uz izuzetak djelovanja obuhvaćenih Uredbom (EZ) br. 1406/2002 Europskog parlamenta i Vijeća⁽²⁾.
- (30) Kako bi Komisija osigurala provedbu ove Odluke, Komisija može financirati aktivnosti povezane s pripremom, praćenjem, nadzorom, revizijom i evaluacijom, potrebne za upravljanje Mehanizmom Unije i postizanje njegovih ciljeva.
- (31) Nadoknada troškova te dodjela ugovora o javnoj nabavi i bespovratnih sredstava u okviru ove Odluke trebali bi se provoditi u skladu s Uredbom (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća⁽³⁾. Zbog posebne naravi djelovanja u području civilne zaštite, primjereno je predvidjeti da se bespovratna sredstva mogu dodijeliti pravnim osobama koje podliježu bilo privatnom bilo javnom pravu. Također je važno da se poštuju pravila Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012, osobito u vezi s načelima ekonomičnosti, učinkovitosti i djelotvornosti, utvrđenima u toj uredbi.
- (32) Financijske interese Unije trebalo bi štiti proporcionalnim mjerama tijekom cijelog ciklusa rashoda, uključujući sprečavanje, otkrivanje i ispitivanje nepravilnosti, povrat izgubljenih, pogrešno uplaćenih i nepravilno upotrijebljenih sredstava te, prema potrebi, administrativne i financijske sankcije u skladu s Uredbom (EU, Euratom) br. 966/2012.
- (33) Ovom Odlukom utvrđuje se financijska omotnica za cijelo trajanje Mehanizma Unije, koja predstavlja primarni referentni iznos, u smislu točke 17. Međuinstitucionalnog sporazuma od 2. prosinca 2013. između Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije o proračunskoj disciplini, o suradnji u vezi s proračunskim pitanjima i o dobrom financijskom upravljanju⁽⁴⁾, za Europski parlament i Vijeće tijekom godišnjeg proračunskog postupka. Taj referentni iznos dijelom se financira iz naslova 3. „Sigurnost i građanstvo”, a dijelom iz naslova 4. „Globalna Europa” višegodišnjeg financijskog okvira 2014. - 2020.
- (34) Financijska omotnica za provedbu ove Odluke trebala bi se raspodijeliti u skladu s postocima utvrđenima u Prilogu I.
- (35) Kako bi se preispitala raspodjela financijske omotnice za provedbu ove Odluke do 30. lipnja 2017., u svjetlu rezultata privremene evaluacije, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a. Hitni postupak bi se trebao primjenjivati ako je u bilo kojem trenutku potrebno trenutačno preispitivanje proračunskih sredstava koja su na raspolaganju za djelovanja u području odgovora. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući i ona na razini stručnjaka. Prilikom pripreme i izrade delegiranih akata, Komisija bi trebala osigurati da se relevantni dokumenti Europskom parlamentu i Vijeću šalju istodobno, na vrijeme i na primjeren način.

(1) Odluka Vijeća 2007/124/EZ od 12. veljače 2007. o utvrđivanju posebnog programa „Sprečavanje, pripravnost i upravljanje posljedicama terorizma i drugih rizika povezanih sa sigurnošću” kao dijela Općeg programa sigurnosti i zaštite sloboda za razdoblje od 2007. do 2013. (SL L 58. 24.2.2007., str. 1.).

(2) Uredba (EZ) br. 1406/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. lipnja 2002. o osnivanju Europske agencije za pomorsku sigurnost (SL L 208, 5.8.2002., str. 1.).

(3) Uredba (EZ, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Europske unije i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 (SL L 298, 26.10.2012., str. 1.).

(4) SL C 373, 20.12.2013, str. 1

(36) Ova Odluka trebala bi se primjenjivati od 1. siječnja 2014. jer je povezana s višegodišnjim financijskim okvirom 2014. - 2020.,

br. 1082/2013/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ ili zakonodavstva Unije o programima djelovanja iz područja zdravstva, unutarnjih poslova i pravosuđa.

DONIJELI SU OVU ODLUKU:

POGLAVLJE I.

OPĆI I POSEBNI CILJEVI, PREDMET, PODRUČJE PRIMJENE I DEFINICIJE

Članak 1.

Opći cilj i predmet

1. Mehanizam Unije za civilnu zaštitu („Mehanizam Unije“), usmjeren je na jačanje suradnje između Unije i država članica i olakšavanje koordinacije u području civilne zaštite kako bi se poboljšala učinkovitost sustava za prevenciju, pripremu i odgovor na prirodne katastrofe i katastrofe uzrokovane ljudskim djelovanjem.

2. Zaštita koja se osigurava Mehanizmom Unije ponajprije obuhvaća zaštitu stanovništva, ali također i okoliša i imovine, uključujući kulturnu baštinu, od svih vrsta prirodnih katastrofa i katastrofa uzrokovanih ljudskim djelovanjem, uključujući posljedice terorističkog djelovanja, tehnoloških, radioloških ili ekoloških katastrofa, zagađenja mora i hitnih zdravstvenih situacija, do kojih dolazi unutar ili izvan Unije. U slučaju posljedica terorističkog djelovanja ili radioloških katastrofa, Mehanizam Unije može obuhvaćati samo djelovanja u području pripravnosti i odgovora.

3. Mehanizmom Unije promiče se solidarnost između država članica putem praktične suradnje i koordinacije, ne dovodeći u pitanje primarnu odgovornost država članica da na svojem državnom području od katastrofa zaštite stanovništvo, okoliš i imovinu, uključujući kulturnu baštinu, te da svojim sustavima upravljanja katastrofama osiguraju dostatne kapacitete kako bi im se omogućilo da na primjeren i dosljedan način odgovore na katastrofe vrste i razmjera koji se razumno mogu očekivati i za koje se moguće pripremiti.

4. Ovom Odlukom utvrđuju se opća pravila za Mehanizam Unije i pravila za pružanje financijske pomoći u okviru Mehanizma Unije.

5. Mehanizam Unije ne utječe na obveze koje proizlaze iz postojećih relevantnih pravnih akata Unije, iz Ugovora o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju ili iz postojećih međunarodnih sporazuma.

6. Ova se Odluka ne primjenjuje na djelovanja koja se provode u okviru Uredbe (EZ) br.1257/96, Uredbe (EZ) br.1406/2002, Uredbe (EZ) br.1717/2006, Odluke

Članak 2.

Područje primjene

1. Ova Odluka primjenjuje se na suradnju u području civilne zaštite. Ta suradnja uključuje:

- (a) djelovanja u području prevencije i pripravnosti unutar Unije i, u mjeri u kojoj se to tiče članka 5. stavka 2., članka 13. stavka 2. i članka 28., također i izvan Unije; i
- (b) djelovanja u svrhu pomoći pri odgovoru na izravne nepovoljne posljedice katastrofe unutar ili izvan Unije, uključujući u zemljama iz članka 28. stavka 1., nakon zahtjeva za pomoć putem Mehanizma Unije.

2. U ovoj se Odluci uzimaju u obzir posebne potrebe izoliranih, najudaljenijih i drugih regija ili otoka Unije što se tiče prevencije katastrofa, pripravnosti za katastrofe i odgovora na njih, kao i posebne potrebe prekomorskih zemalja i područja što se tiče odgovora na katastrofe.

Članak 3.

Posebni ciljevi

1. Mehanizmom Unije podupire se, dopunjuje i olakšava koordinacija djelovanja država članica s ciljem postizanja sljedećih zajedničkih posebnih ciljeva:

- (a) postizanje visoke razine zaštite od katastrofa prevencijom ili smanjenjem njihovih potencijalnih učinaka, poticanjem kulture prevencije i poboljšanjem suradnje između službi civilne zaštite i drugih mjerodavnih službi;
- (b) poboljšanje pripravnosti na razini država članica i na razini Unije za odgovor na katastrofe;
- (c) olakšavanje brzog i učinkovitog odgovora u slučaju katastrofa ili neposredne opasnosti od katastrofa; i
- (d) podizanje svijesti javnosti i pripravnosti za katastrofe.

2. Pokazatelji se prema potrebi upotrebljavaju za praćenje, evaluaciju i preispitivanje primjene ove Odluke. Ti su pokazatelji sljedeći:

- (a) napredak u provedbi okvira za prevenciju katastrofa, koji se mjeri brojem država članica koje su Komisiji podnijele sažetak svojih procjena rizika i procjenu svojih sposobnosti upravljanja rizicima, kako je navedeno u članku 6.;

⁽¹⁾ Odluka br.1082/2013/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2013. o ozbiljnim prekograničnim prijetnjama zdravlju i stavljanju izvan snage Odluke br.2119/98/EZ (SL L 293, 5.11.2013. str., 1.).

- (b) napredak u podizanju razine spremnosti za katastrofe, koji se mjeri količinom kapaciteta za odgovor uključenih u dobrovoljno udružena sredstva u odnosu na ciljeve kapaciteta iz članka 11. i broj modula registriranih u CECIS-u;
- (c) napredak u poboljšanju odgovora na katastrofe, koji se mjeri brzinom intervencija u okviru Mehanizma Unije te opsegom u kojem pomoć doprinosi potrebama na terenu; i
- (d) napredak u podizanju svijesti javnosti i pripravnosti za katastrofe, koji se mjeri razinom svijesti građana Unije o rizicima u njihovoj regiji.

Članak 4.

Definicije

Za potrebe ove Odluke primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „katastrofa” znači svaka situacija koja ima ili može imati ozbiljne učinke na ljude, okoliš ili imovinu, uključujući kulturnu baštinu;
2. „odgovor” znači svako djelovanje poduzeto na temelju zahtjeva za pomoć u okviru Mehanizma Unije u slučaju neposredne opasnosti od katastrofe, tijekom katastrofe ili nakon nje, radi uklanjanja njezinih neposrednih štetnih posljedica;
3. „pripravnost” znači stanje spremnosti i sposobnosti ljudskih i materijalnih sredstava, struktura, zajednica i organizacija koje im omogućuje osiguravanje učinkovitog i brzog odgovora na katastrofu, postignuto kao rezultat unaprijed poduzetog djelovanja;
4. „prevencija” znači svako djelovanje usmjereno na smanjenje rizika ili ublažavanje nepovoljnih posljedica katastrofe za ljude, okoliš i imovinu, uključujući kulturnu baštinu;
5. „rano upozoravanje” znači pravovremeno i učinkovito pružanje informacija koje omogućuju poduzimanje djelovanja za izbjegavanje ili smanjivanje rizika i nepovoljnih učinaka katastrofe te za olakšavanje pripravnosti za učinkovit odgovor;
6. „modul” znači samodostatna i autonomna, prethodno definirana organizacija sposobnosti država članica potaknuta zadaćom i potrebama, ili mobilna operativna skupina država članica koja predstavlja kombinaciju ljudskih i materijalnih sredstava koja je moguće opisati u smislu kapaciteta za intervenciju ili prema zadaći/zadaćama koje može izvršiti;
7. „procjena rizika” znači cjelokupni međusektorski proces utvrđivanja, analize i evaluacije rizika izvršen na nacionalnoj ili odgovarajućoj podnacionalnoj razini;
8. „sposobnost upravljanja rizicima” znači sposobnost države članice ili njezinih regija da rizike (učinke i vjerojatnost katastrofe), utvrđene u njezinim procjenama rizika, smanje, da im se prilagode ili da ih ublaže, na razine koje su prihvatljive u toj državi članici. Sposobnost upravljanja rizicima procjenjuje se s obzirom na tehnički, financijski i administrativni kapacitet za provođenje:
 - (a) odgovarajućih procjena rizika;
 - (b) odgovarajućeg planiranja upravljanja rizicima za prevenciju i pripravnost; i
 - (c) odgovarajućih mjera prevencije rizika i pripravnosti;
9. „potpora države domaćina” znači svako djelovanje u fazama pripravnosti i odgovora koje poduzima zemlja koja prima ili šalje pomoć, ili Komisija, radi uklanjanja predvidljivih prepreka međunarodnoj pomoći koja se nudi putem Mehanizma Unije. Uključuje potporu država članica za olakšavanje tranzita te pomoći kroz njihovo državno područje;
10. „kapacitet za odgovor” znači pomoć koja se na zahtjev može pružiti putem Mehanizma Unije;
11. „logistička podrška” znači ključna oprema ili usluge potrebne timovima stručnjaka iz članka 17. stavka 1. za obavljanje njihovih zadaća, između ostaloga komunikacija, privremeni smještaj, hrana ili prijevoz unutar zemlje.

POGLAVLJE II.

PREVENCIJA

Članak 5.

Djelovanja u području prevencije

1. Za ostvarivanje ciljeva prevencije i provođenje djelovanja u području prevencije Komisija je dužna:
 - (a) poduzeti mjere za poboljšanje baze znanja o rizicima od katastrofa i olakšavati razmjenu znanja, najboljih praksi i informacija, uključujući među državama članicama koje imaju zajedničke rizike;
 - (b) davati podršku i promicati aktivnost država članica u procjeni i prikazu rizika putem razmjene dobre prakse te olakšavati pristup posebnom znanju i stručnosti koji se odnose na pitanja od zajedničkog interesa;
 - (c) uspostaviti i redovno ažurirati međusektorski pregled i prikaz rizika od prirodnih katastrofa i rizika od katastrofa uzrokovanih ljudskim djelovanjem s kojima se Unija može suočiti, upotrebljavajući koherentni pristup kroz različita područja politika koje mogu riješiti ili utjecati na prevenciju katastrofa i propisno uzimajući u obzir moguće utjecaje klimatskih promjena;

- (d) poticati razmjenu dobre prakse o pripremi nacionalnih sustava civilne zaštite za suočavanje s utjecajem klimatskih promjena;
- (e) promicati i podupirati razvoj i provedbu aktivnosti država članica u upravljanju rizicima putem razmjene dobre prakse te olakšavati pristup posebnom znanju i stručnosti koji se odnose na pitanja od zajedničkog interesa;
- (f) prikupljati i širiti informacije koje su države članice stavile na raspolaganje; organizirati razmjenu iskustava o procjeni sposobnosti upravljanja rizicima; izraditi, zajedno s državama članicama i do 22. prosinca 2014., smjernice o sadržaju, metodologiji i strukturi tih procjena; i olakšavati razmjenu dobre prakse koja se odnosi na planiranje prevencije i pripravnosti, uključujući i putem dobrovoljnih stručnih provjera;
- (g) u skladu s rokovima iz članka 6. točke (c), periodično izvješćivati Europski parlament i Vijeće o napretku postignutom u provedbi članka 6.;
- (h) promicati uporabu različitih fondova Unije koji mogu podupirati održivu prevenciju katastrofa te poticati države članice i regije da iskoriste te mogućnosti financiranja;
- (i) naglašavati važnost prevencije rizika te podupirati države članice u podizanju svijesti, informiranju javnosti i obrazovanju;
- (j) promicati mjere prevencije u državama članicama i trećim zemljama iz članka 28. putem razmjene dobre prakse te olakšavati pristup posebnom znanju i stručnosti koji se odnose na pitanja od zajedničkog interesa; i
- (k) u bliskom savjetovanju s državama članicama, poduzimati dodatno potporno i komplementarno djelovanje u području prevencije, potrebno za postizanje cilja navedenog u članku 3. stavku 1. točki (a).
2. Na zahtjev države članice, treće zemlje ili Ujedinjenih naroda ili njihovih agencija, Komisija može uputiti tim stručnjaka na teren u svrhu pružanja savjeta o mjerama prevencije.

Članak 6.

Upravljanje rizicima

S ciljem promicanja učinkovitog i koherentnog pristupa prevenciji katastrofa i pripravnosti za katastrofe putem razmjene neosjetljivih informacija, to jest informacija čije objavljivanje ne bi bilo u suprotnosti s bitnim interesima sigurnosti država članica, i najbolje prakse unutar Mehanizma Unije, države članice dužne su:

- (a) izraditi procjene rizika na nacionalnoj ili odgovarajućoj podnacionalnoj razini te Komisiji podnijeti sažetak relevantnih elemenata tih procjena do 22. prosinca 2015., a nakon toga svake tri godine;
- (b) izraditi i usavršiti svoje planove upravljanja rizicima od katastrofa na nacionalnoj ili odgovarajućoj podnacionalnoj razini;
- (c) Komisiji podnijeti procjenu svoje sposobnosti upravljanja rizicima na nacionalnoj ili odgovarajućoj podnacionalnoj razini svake tri godine nakon dovršetka relevantnih smjernica iz članka 5. stavka 1. točke (da) te uvijek kada dođe do važnih promjena; i
- (d) sudjelovati, na dobrovoljnoj osnovi, u stručnim provjerama procjene sposobnosti upravljanja rizicima.

POGLAVLJE III.

PRIPRAVNOST

Članak 7.

Koordinacijski centar za odgovor na hitne situacije

Uspostavlja se Koordinacijski centar za odgovor na hitne situacije (ERCC). ERCC osigurava operativni kapacitet 24 sata dnevno 7 dana u tjednu te je na raspolaganju državama članicama i Komisiji za ostvarivanje ciljeva Mehanizma Unije.

Članak 8.

Opća djelovanja Komisije u području pripravnosti

Komisija provodi sljedeća djelovanja u području pripravnosti:

- (a) upravlja ERCC-om;
- (b) upravlja zajedničkim komunikacijskim i informacijskim sustavom za hitne situacije (CECIS) kako bi se omogućila komunikacija i razmjena informacija između ERCC-a i kontaktnih točaka država članica;
- (c) doprinosi razvoju i boljoj integraciji transnacionalnih sustava za otkrivanje i rano upozoravanje i uzbunjivanje koji su od europskog interesa, kako bi se omogućio brzi odgovor i promicala međupovezanost između nacionalnih sustava za rano upozoravanje i uzbunjivanje te njihova povezanost s ERCC-om i CECIS-om. Ti sustavi uzimaju u obzir i temelje se na postojećim i budućim izvorima i sustavima za informiranje, praćenje i otkrivanje;
- (d) uspostavlja i upravlja mogućnošću mobiliziranja i razmještanja timova stručnjaka odgovornih za:
- i. procjenu potreba koje se mogu rješavati u okviru Mehanizma Unije u državi koja zahtijeva pomoć,

- ii. olakšavanje, ako je potrebno, koordinacije pomoći pri odgovoru na katastrofu na terenu i komunikacije s nadležnim tijelima države koja zahtijeva pomoć,
- iii. pružanje potpore državi koja zahtijeva pomoć u obliku stručnog znanja o djelovanjima u području prevencije, pripravnosti ili odgovora;
- (e) uspostavlja i održava sposobnost pružanja logističke podrške za te timove stručnjaka;
- (f) razvija i održava mrežu osposobljenih stručnjaka država članica, koji mogu biti na raspolaganju u kratkom roku za pomoć u zadaćama ERCC-a u vezi s praćenjem, obavješćivanjem i olakšavanjem koordinacije;
- (g) olakšava koordinaciju prethodnog razmještaja kapaciteta država članica za odgovor na katastrofe unutar Unije;
- (h) podupire napore za poboljšanje interoperabilnosti modula i ostalih kapaciteta za odgovor, uzimajući u obzir najbolju praksu na razini država članica i međunarodnoj razini;
- (i) u okviru svojih nadležnosti, poduzima potrebne mjere za olakšavanje potpore države domaćina, uključujući izradu i ažuriranje, zajedno s državama članicama, smjernica o potpori države domaćina, na temelju operativnog iskustva;
- (j) podupire stvaranje programa procjene dobrovoljnih stručnih provjera za strategije pripravnosti država članica, na temelju prethodno definiranih kriterija kojima će se omogućiti da preporuke budu osmišljene tako da se ojača razina pripravnosti Unije; i
- (k) u bliskom savjetovanju s državama članicama, poduzima dodatno potporno i komplementarno djelovanje u području pripravnosti, potrebno za postizanje cilja navedenog u članku 3. stavku 1. točki (b).
- obzir da sastav modula ili drugi kapaciteti za odgovor mogu ovisiti o vrsti katastrofe te o konkretnim potrebama povezanim s katastrofom.
2. Moduli se sastoje od resursa jedne ili više država članica i:
- (a) mogu obavljati prethodno utvrđene zadaće u područjima odgovora u skladu s uspostavljenim međunarodnim smjernicama te stoga mogu:
- i. biti razmješteni u vrlo kratkom roku nakon zahtjeva za pomoć putem ERCC-a; i
- ii. funkcionirati na samodostatan način i autonomno u zadanom razdoblju;
- (b) interoperabilni su s drugim modulima;
- (c) provode osposobljavanje i vježbe s ciljem ispunjenja zahtjeva interoperabilnosti;
- (d) raspoređeni su pod nadležnost osobe koja je odgovorna za djelovanje modula; i
- (e) mogu surađivati s drugim tijelima Unije i/ili međunarodnim institucijama, posebno Ujedinjenim narodima, prema potrebi.
3. Države članice na dobrovoljnoj osnovi unaprijed utvrđuju stručnjake koje je moguće uputiti kao članove timova stručnjaka, kako se navodi u članku 7. točki (d).
4. Države članice razmatraju pružanje, prema potrebi, drugih kapaciteta za odgovor, koje bi nadležne službe mogle staviti na raspolaganje ili bi ih mogle osigurati nevladine organizacije i drugi relevantni subjekti.
- Drugi kapaciteti za odgovor mogu sadržavati resurse iz jedne ili više država članica i prema potrebi:
- (a) mogu obavljati zadaće u područjima odgovora u skladu s uspostavljenim međunarodnim smjernicama te stoga mogu:
- i. biti razmješteni u vrlo kratkom roku nakon zahtjeva za pomoć putem ERCC-a; i
- ii. funkcionirati na samodostatan način i autonomno, prema potrebi, u zadanom razdoblju;
- (b) mogu surađivati s drugim tijelima Unije i/ili međunarodnim institucijama, posebno Ujedinjenim narodima, prema potrebi.

Članak 9.

Opća djelovanja država članica u području pripravnosti

1. Države članice rade, na dobrovoljnoj osnovi, na razvoju modula, osobito u svrhu zadovoljenja prioritetnih potreba intervencije ili potpore u okviru Mehanizma Unije.

Države članice unaprijed utvrđuju module druge kapacitete za odgovor i stručnjake u okviru svojih nadležnih službi, posebno u okviru svoje civilne zaštite ili drugih službi za hitne situacije, koji bi mogli biti stavljeni na raspolaganje za intervencije na zahtjev putem Mehanizma Unije. Države članice uzimaju u

5. Države članice mogu, podložno odgovarajućim sigurnosnim mjerama, pružiti informacije o relevantnim vojnim kapacitetima, kao što su prijevoz i logistička ili medicinska potpora, koji bi se mogli koristiti u krajnjoj nuždi kao dio pomoći kroz Mehanizam Unije.
6. Države članice Komisiji pružaju relevantne informacije o stručnjacima, modulima i drugim kapacitetima za odgovor koje stavljaju na raspolaganje za pomoć putem Mehanizma Unije kako je navedeno u stavcima od 1. do 4. te ažuriraju te informacije, prema potrebi.
7. Države članice određuju kontaktne točke, kako je navedeno u članku 7. točki (b), te o tome obavješćuju Komisiju.
8. Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere pripravnosti za olakšavanje potpore države domaćina
9. Države članice, uz potporu Komisije, u skladu s člankom 23., poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi se osigurao pravovremen prijevoz pomoći koju nude.

Članak 10.

Planiranje operacija

1. Komisija i države članice rade zajedno kako bi se poboljšalo planiranje operacija odgovora na katastrofe u okviru Mehanizma Unije, uključujući putem izrade-scenarija za odgovor na katastrofe, prikaza razmještaja sredstava i izrade planova za raspoređivanje kapaciteta za odgovor.
2. Komisija i države članice utvrđuju i promiču sinergije između pomoći civilne zaštite i humanitarne pomoći koju pružaju Unija i države članice tijekom planiranja operacija odgovora na humanitarne krize izvan Unije.

Članak 11.

Europski kapacitet za odgovor na hitne situacije

1. Uspostavlja se Europski kapacitet za odgovor na hitne situacije (EERC). Sastoji se od prethodno namijenjenih dobrovoljno udruženih kapaciteta za odgovor država članica te uključuje module, druge kapacitete za odgovor i stručnjake.
2. Na temelju utvrđenih rizika, Komisija utvrđuje vrste i broj ključnih kapaciteta za odgovor potrebnih za EERC („ciljevi kapaciteta”).
3. Komisija utvrđuje zahtjeve u pogledu kvalitete kapaciteta za odgovor koje države članice namjenjuju EERC-u. Zahtjevi kvalitete temelje se na uspostavljenim međunarodnim normama, ako takve norme već postoje. Države članice odgovorne su za osiguravanje kvalitete svojih kapaciteta za odgovor.

4. Komisija utvrđuje i upravlja postupkom certifikacije i registracije kapaciteta za odgovor koje države članice stave na raspolaganje EERC-u.

5. Države članice dobrovoljno utvrđuju i registriraju kapacitete za odgovor koje namijene za EERC. Registraciju višenacionalnih modula koje osiguraju dvije ili više država članica zajednički provode sve uključene države članice.

6. Kapaciteti za odgovor koje države članice stave na raspolaganje EERC-u ostaju dostupni za nacionalne potrebe u svakom trenutku.

7. Kapaciteti za odgovor koje države članice stave na raspolaganje EERC-u dostupni su za operacije odgovora u okviru Mehanizma Unije nakon zahtjeva za pomoć putem ERCC-a. Konačnu odluku o njihovom raspoređivanju donose države članice koje su registrirale dotični kapacitet za odgovor. Kada domaće hitne situacije, viša sila ili, u iznimnim slučajevima, ozbiljni razlozi spriječe državu članicu da u određenoj situaciji katastrofe stavi na raspolaganje te kapacitete za odgovor, ta država članica što je prije moguće o tome obavješćuje Komisiju upućujući na ovaj članak.

8. U slučaju raspoređivanja, kapaciteti za odgovor država članica ostaju pod njihovim zapovjedništvom i kontrolom i mogu biti povučeni, uz savjetovanje s Komisijom, kada domaće hitne situacije, viša sila ili, u iznimnim slučajevima, ozbiljni razlozi spriječe državu članicu da drži na raspolaganju svoje kapacitete za odgovor. Komisija putem ERCC-a, prema potrebi, omogućuje koordinaciju među različitim kapacitetima za odgovor, u skladu s člancima 15. i 16.

9. Države članice i Komisija osiguravaju odgovarajuću svijest javnosti o intervencijama koje uključuju EERC.

Članak 12.

Postupanje s nedostacima kapaciteta za odgovor

1. Komisija prati napredak u postizanju ciljeva kapaciteta određenih u skladu s člankom 11. stavkom 2. i utvrđuje potencijalno značajne nedostatke kapaciteta za odgovor u EERC-u.
2. Ako se utvrde potencijalno značajni nedostaci, Komisija ispituje jesu li potrebni kapaciteti dostupni državama članicama izvan EERC-a.
3. Komisija potiče države članice da riješe, bilo pojedinačno ili putem konzorcija država članica koje zajedno surađuju u području zajedničkih rizika, eventualne strateške nedostatke kapaciteta koji su utvrđeni u skladu sa stavkom 2. Komisija može podržati države članice u tim aktivnostima u skladu s člankom 20., člankom 21. stavkom 1. točkama (i) i (j) te člankom 21. stavkom 2.
4. Komisija obavješćuje Europski parlament i Vijeće svake dvije godine o napretku postignutom u ostvarivanju ciljeva kapaciteta te preostalim nedostacima u EERC-u.

Članak 13.

Osposobljavanje, vježbe, naučene lekcije i širenje znanja

1. Komisija u okviru Mehanizma Unije izvršava sljedeće zadaće u području osposobljavanja, vježbi, naučenih lekcija i širenja znanja:

(a) uspostava i upravljanje programom osposobljavanja za osoblje civilne zaštite i osoblje uključeno u upravljanje hitnim situacijama o prevenciji katastrofa, pripravnosti za katastrofe i odgovoru na njih. Program uključuje zajedničke tečajeve i sustav razmjene stručnjaka, pri čemu pojedinci mogu biti sekundirani u druge države članice.

Cilj programa osposobljavanja je poboljšati koordinaciju, kompatibilnost i komplementarnost između kapaciteta navedenih u člancima 9. i 11. te povećati osposobljenost stručnjaka navedenih u članku 8. točkama (d) i (f);

(b) uspostava i upravljanje mrežom osposobljavanja otvorenom centrima osposobljavanja za osoblje civilne zaštite i osoblje uključeno u upravljanje hitnim situacijama, kao i ostale dionike i institucije o prevenciji katastrofa, pripravnosti za katastrofe i odgovoru na njih.

Cilj mreže osposobljavanja je:

- i. poboljšanje svih faza upravljanja katastrofama, uzimajući u obzir prilagođavanje klimatskim promjenama i njihovo ublažavanje;
 - ii. stvaranje sinergija među njezinim članovima putem razmjene iskustava i najbolje prakse, relevantnog istraživanja, naučenih lekcija, tečajeva i radionica, vježbi i pilot projekata; i
 - iii. izrada smjernica za osposobljavanje u području civilne zaštite u Uniji i na međunarodnoj razini, uključujući osposobljavanje o prevenciji katastrofa, pripravnosti za katastrofe i na njih;
- (c) izrada strateškog okvira kojim se postavljaju ciljevi i uloga vježbi te dugoročnog sveobuhvatnog plana u kojem se navode prioritete vježbi, kao i uspostava i upravljanje programom vježbi.
- (d) uspostava i upravljanje programom lekcija naučenih iz djelovanja u području civilne zaštite koja su se provodila u okviru Mehanizma Unije, uključujući aspekte iz cjelokupnog ciklusa upravljanja katastrofama, kako bi se osigurala široka osnova za procese učenja i stjecanje znanja. Program uključuje:
- i. praćenje, analizu i evaluaciju svih relevantnih djelovanja u području civilne zaštite u okviru Mehanizma Unije;

ii. promicanje provedbe naučenih lekcija kako bi se stvorio temelj na osnovi iskustva za oblikovanje djelovanja unutar ciklusa upravljanja katastrofama; i

iii. izradu metoda i alata za prikupljanje, analizu, promicanje i provedbu naučenih lekcija.

Taj program također uključuje, prema potrebi, lekcije naučene iz intervencija izvan Unije u odnosu na iskorištavanje poveznica i sinergija između pomoći pružene u okviru Mehanizma Unije i humanitarnog odgovora;

(e) izrada smjernica o širenju znanja i provedbi različitih zadaća iz točaka od (a) do (d) na razini država članica; i

(f) poticanje i promicanje uvođenja i korištenja relevantnih novih tehnologija u svrhu Mehanizma Unije.

2. Prilikom izvršavanja zadaća iz stavka 1., Komisija posebno uzima u obzir potrebu i interes države članice koja je suočena s rizikom od katastrofe slične prirode.

3. Na zahtjev države članice, treće zemlje ili Ujedinjenih naroda ili njihovih agencija, Komisija može uputiti tim stručnjaka na teren u svrhu pružanja savjeta o mjerama pripravnosti.

POGLAVLJE IV.

ODGOVOR

Članak 14.

Obavijest o katastrofama unutar Unije

1. U slučaju katastrofe ili neposredne opasnosti od katastrofe unutar Unije, koja uzrokuje ili može uzrokovati prekogranične posljedice ili utječe ili može utjecati na druge države članice, država članica u kojoj je katastrofa izbila ili je vjerojatno da će izbiti, bez odlaganja obavješćuje države članice koje potencijalno mogu biti pogođene i, kada posljedice mogu biti značajne, Komisiju.

Prvi se podstavak ne primjenjuje ako je obveza obavješćivanja već bila obuhvaćena u skladu s drugim zakonodavstvom Unije, Ugovorom o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju ili u skladu s postojećim međunarodnim sporazumima.

2. U slučaju katastrofe ili neposredne opasnosti od katastrofe unutar Unije, koja će vjerojatno rezultirati zahtjevom za pomoć jedne ili više država članica, država članica u kojoj je katastrofa izbila ili je vjerojatno da će izbiti bez odlaganja obavješćuje Komisiju da se može očekivati mogući zahtjev za pomoć kroz ERCC, kako bi se Komisiji omogućilo, ako je potrebno, da obavijesti druge države članice i pokrene svoje nadležne službe.

3. Obavijesti iz stavaka 1. i 2. prema potrebi se upućuju kroz CECIS.

Članak 15.

Odgovor na katastrofe unutar Unije

1. Kada katastrofa izbije unutar Unije ili postoji neposredna opasnost od njezina izbijanja, pogođena država članica može uputiti zahtjev za pomoć putem ERCC-a. Zahtjev mora biti što je moguće precizniji.

2. U iznimnim situacijama povećanog rizika država članica također može zatražiti pomoć u obliku privremenog prethodnog razmještaja kapaciteta za odgovor.

3. Po primitku zahtjeva za pomoć Komisija prema potrebi i bez odlaganja:

- (a) prosljeđuje zahtjev kontaktnim točkama drugih država članica;
- (b) prikuplja potvrđene informacije o situaciji, u vezi s pogođenom državom članicom, i prosljeđuje ih državama članicama;
- (c) daje preporuke, uz savjetovanje s državom članicom koja je uputila zahtjev, za pružanje pomoći putem Mehanizma Unije, na temelju potreba na terenu i eventualnih relevantnih prethodno izrađenih planova, kako je navedeno u članku 10. stavku 1., poziva države članice da razmjestite specifične kapacitete i olakšava koordinaciju potrebne pomoći; i
- (d) poduzima dodatno djelovanje da olakša koordinaciju odgovora.

4. Svaka država članica kojoj je upućen zahtjev za pomoć putem Mehanizma Unije žurno utvrđuje je li u mogućnosti pružiti traženu pomoć te obavješćuje državu članicu koja je uputila zahtjev o svojoj odluci kroz CECIS, navodeći opseg, uvjete, i gdje je to primjenjivo, troškove pomoći koje je u mogućnosti pružiti. ERCC obavješćuje države članice.

5. Država članica koja upućuje zahtjev odgovorna je za usmjeravanje intervencija pomoći. Tijela države članice koja upućuje zahtjev utvrđuju smjernice i, ako je potrebno, definiraju ograničenja zadaća povjerenih modulima ili drugim kapacitetima za odgovor. Pojednostavljeni izvršenja navedenih zadaća prepustaju se ovlaštenoj osobi koju imenuje država članica koja pruža pomoć. Država članica koja upućuje zahtjev također može zatražiti raspoređivanje tima stručnjaka za potporu svojoj procjeni, olakšavanje koordinacije na terenu između timova država članica ili pružanje tehničkog savjetovanja.

6. Država članica koja upućuje zahtjev poduzima odgovarajuće mjere kako bi se olakšala potpora države domaćina pomoći koja stiže.

7. Uloga Komisije iz ovog članka ne utječe na nadležnosti i odgovornosti država članica za vlastite timove, module i druge

kapacitete potpore, uključujući vojne kapacitete. Osobito, potpora koju nudi Komisija ne uključuje izdavanje zapovijedi i kontrolu timova, modula i drugih oblika potpore država članica, koji se raspoređuju dobrovoljno, u skladu s koordinacijom na razini stožera i na terenu.

Članak 16.

Promicanje dosljednosti u odgovoru na katastrofe izvan Unije

1. Kada katastrofa izbije izvan Unije ili postoji neposredna opasnost od njezina izbijanja, pogođena zemlja može uputiti zahtjev za pomoć putem ERCC-a. Pomoć se također može zatražiti putem ili od strane Ujedinjenih naroda i njegovih agencija ili relevantnih međunarodnih organizacija.

2. Intervencije iz ovog članka mogu se provesti ili kao autonomna intervencija pružanja pomoći ili kao doprinos intervenciji koju vodi neka međunarodna organizacija. Koordinacija Unije mora biti u potpunosti integrirana u cjelokupni sustav koordinacije koji osigurava Ured Ujedinjenih naroda za koordinaciju humanitarnih poslova (OCHA) te poštovati njegovu vodeću ulogu.

3. Komisija podupire dosljednost u dostavi pomoći kroz sljedeća djelovanja:

(a) održavanje dijaloga s kontaktnim točkama država članica kako bi se osigurao učinkovit i koherentan doprinos odgovora Unije na katastrofu putem Mehanizma Unije cjelokupnom pothvatu pružanja pomoći, osobito:

- i. obavješćivanjem država članica bez odlaganja o cjelovitim zahtjevima za pomoć;
- ii. potporom zajedničkoj ocjeni situacije i potreba, pružanjem tehničkih savjeta i/ili olakšavanjem koordinacije pružanja pomoći na terenu kroz nazočnost tima stručnjaka civilne zaštite na terenu;
- iii. razmjenom relevantnih ocjena i analiza sa svim relevantnim dionicima;
- iv. pružanjem pregleda pomoći koju nude države članice i drugi dionici;
- v. savjetovanjem o vrsti zatražene pomoći kako bi se osiguralo da je pružena pomoć u skladu s ocjenama potreba; i
- vi. pomaganjem u prevladavanju svih praktičnih poteškoća u dostavi pomoći u područjima kao što su tranzit i carina;

(b) trenutačno davanje preporuka, kada je moguće u suradnji s pogođenom zemljom, utemeljenih na potrebama na terenu i eventualnih relevantnih prethodno izrađenih planova, pozivajući države članice da rasporede posebne kapacitete te olakšavajući koordinaciju zatražene pomoći;

(c) povezivanje s pogođenom zemljom u vezi s tehničkim detaljima, kao što su konkretne potrebe za pomoći, prihvaćanje ponuda i praktični dogovori za lokalni prihvati i raspodjelu pomoći;

(d) povezivanje s OCHA-om ili podrška OCHA-e te suradnja s drugim relevantnim dionicima koji doprinose cjelokupnom pothvatu pružanja pomoći kako bi se postigao maksimalan učinak sinergija, pronašle komplementarnosti i izbjeglo udvostručavanje i nedostaci; i

(e) povezivanje sa svim relevantnim dionicima, osobito u završnoj fazi intervencije pomoći u okviru Mehanizma Unije, kako bi se olakšala nesmetana primopredaja.

4. Ne dovodeći u pitanje ulogu Komisije, kako je utvrđena u stavku 3., i poštujući potrebu za izravnim operativnim odgovorom kroz Mehanizam Unije, Komisija po pokretanju Mehanizma Unije obavješćuje Europsku službu za vanjsko djelovanje kako bi se omogućila dosljednost između operacije civilne zaštite i sveukupnih odnosa Unije s pogođenom zemljom. Komisija u potpunosti obavješćuje države članice u skladu sa stavkom 3.

5. Na terenu se, prema potrebi, osigurava veza s delegacijom Unije kako bi potonja olakšala kontakte s vladom pogođene zemlje. Ako je potrebno, delegacija Unije pruža logističku potporu timovima stručnjaka civilne zaštite iz stavka 3. točke (a) podtočke ii.

6. Svaka država članica kojoj je putem Mehanizma Unije upućen zahtjev za pomoć žurno utvrđuje je li u mogućnosti pružiti traženu pomoć te o svojoj odluci obavješćuje ERCC putem CECIS-a, navodeći opseg i uvjete pružanja pomoći koje je u mogućnosti pružiti. ERCC obavješćuje države članice.

7. Mehanizam Unije također se može koristiti za pružanje potpore civilne zaštite konzularnoj pomoći građanima Unije u slučaju katastrofa u trećim zemljama ako to zatraže konzularna tijela dotičnih država članica.

8. Na temelju zahtjeva za pomoć Komisija može poduzeti potrebno dodatno djelovanje s ciljem podrške i nadopune kako bi se osigurala dosljednost u pružanju pomoći.

9. Koordinacija putem Mehanizma Unije ne utječe na bilateralne kontakte između država članica i pogođene zemlje niti na suradnju između država članica i Ujedinjenih naroda ili drugih relevantnih međunarodnih organizacija. Takvi bilateralni kontakti također se mogu koristiti za doprinos koordinaciji putem Mehanizma Unije.

10. Uloga Komisije iz ovog članka ne utječe na nadležnosti i odgovornosti država članica za vlastite timove, module i druge

vrste potpore, uključujući vojne kapacitete. Osobito, potpora koju nudi Komisija ne uključuje zapovjedništvo i kontrolu timova, modula i drugih oblika potpore država članica, koji se raspoređuju dobrovoljno, u skladu s koordinacijom na razini stožera i na terenu.

11. Traže se sinergije s drugim instrumentima Unije, osobito djelovanjima koja se financiraju na temelju Uredbe (EZ) br. 1257/96. Komisija osigurava koordinaciju između instrumenata i prema potrebi osigurava da djelovanja država članica u području civilne zaštite koja doprinose širem humanitarnom odgovoru budu što je više moguće financirana na temelju ove Odluke.

12. Kad god je Mehanizam Unije aktiviran, države članice koje pružaju pomoć u slučaju katastrofe u potpunosti obavješćuju ERCC o svojim aktivnostima.

13. Timovi i moduli država članica koji sudjeluju na terenu u intervenciji kroz Mehanizam Unije održavaju bliske veze s ERCC-om i timovima stručnjaka na terenu, kako se navodi u stavku 3. točki (a) podtočki ii.

Članak 17.

Podrška na terenu

1. Komisija može odabrati, imenovati i uputiti tim stručnjaka koji se sastoji od stručnjaka koje nude države članice:

(a) u slučaju katastrofe izvan Unije, kako je navedeno u članku 16. stavku 3.;

(b) u slučaju katastrofe unutar Unije, kako je navedeno u članku 15. stavku 5.;

(c) na zahtjev za stručnost u području prevencije, u skladu s člankom 5. stavkom 2.; ili

(d) na zahtjev za stručnost u području pripravnosti, u skladu s člankom 13. stavkom 3.

Stručnjaci iz Komisije i drugih službi Unije mogu biti integrirani u tim s ciljem pružanja podrške timu i olakšavanja uspostave veze s ERCC-om. Stručnjaci koje je uputio OCHA ili druga međunarodna organizacija mogu biti integrirani u tim s ciljem jačanja suradnje i olakšavanja zajedničkih ocjena.

2. Postupak za odabir i imenovanje stručnjaka je sljedeći:

(a) države članice imenuju stručnjake, za koje su nadležne, a koje je moguće rasporediti kao članove timova stručnjaka;

(b) Komisija odabire stručnjake i voditelja tih timova na temelju njihove stručnosti i iskustva, uključujući razinu završenog osposobljavanja u okviru Mehanizma Unije, prethodno iskustvo sudjelovanja u misijama u okviru Mehanizma Unije te u drugim vrstama međunarodnog humanitarnog rada. Odabir se također mora temeljiti na drugim kriterijima, uključujući jezične vještine, kako bi se osiguralo da tim kao cjelina posjeduje vještine potrebne u određenoj situaciji;

(c) Komisija imenuje stručnjake/voditelje tima za misiju u dogovoru s državom članicom koja ih imenuje.

3. Kada se upućuju, timovi stručnjaka olakšavaju koordinaciju između intervencijskih timova država članica i uspostavljaju vezu s nadležnim tijelima države koja upućuje zahtjev, kako je određeno u članku 8. točki (d). ERCC održava blizak kontakt s timovima stručnjaka te im osigurava vodstvo i logističku potporu.

Članak 18.

Prijevoz i oprema

1. U slučaju katastrofe, unutar ili izvan Unije, Komisija može podržati države članice u dobivanju pristupa opremi ili prijevoznim sredstvima:

(a) pružanjem i razmjenom informacija o opremi i prijevoznim sredstvima koje države članice mogu dati na raspolaganje radi olakšavanja udruživanja takve opreme ili prijevoznih sredstava;

(b) pružanjem pomoći državama članicama u utvrđivanju i omogućavanju pristupa prijevoznim sredstvima koji mogu biti raspoloživi iz drugih izvora, uključujući komercijalno tržište; ili

(c) pružanjem pomoći državama članicama u utvrđivanju opreme koja može biti raspoloživa iz drugih izvora, uključujući komercijalno tržište.

2. Komisija može dopuniti prijevozna sredstva koja osiguravaju države članice pružanjem dodatnih prijevoznih sredstava potrebnih za brz odgovor na katastrofe.

POGLAVLJE V.

FINANCIJSKE ODREDBE

Članak 19.

Proračunska sredstva

1. Financijska omotnica za provedbu Mehanizma Unije za razdoblje od 2014. do 2020. iznosi 368 428 000 EUR u tekućim cijenama.

Iznos od 223 776 000 EUR u tekućim cijenama proizlazi iz naslova 3. „Sigurnost i građanstvo” financijskog okvira, a 144 652 000 EUR u tekućim cijenama iz naslova 4. „Globalna Europa”.

Godišnja odobrena sredstva odobravaju Europski parlament i Vijeće u granicama višegodišnjeg financijskog okvira.

2. Odobrena sredstva koja proizlaze iz nadoknade sredstava koju su korisnici izvršili za djelovanja u području odgovora na katastrofe predstavljaju namjenske prihode u smislu članka 18. stavka 2. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012.

3. Alokacija financijskih sredstava iz stavka 1. također može obuhvaćati troškove koji se odnose na aktivnosti pripreme, praćenja, nadzora, revizije i evaluacije, potrebne za upravljanje Mehanizmom Unije i ostvarivanje njegovih ciljeva.

Takvi troškovi mogu osobito obuhvaćati studije, sastanke stručnjaka, informacijsko-komunikacijska djelovanja, uključujući institucionalno priopćivanje političkih prioriteta Unije, u mjeri u kojoj su povezani s općim ciljevima Mehanizma Unije, troškove povezane s mrežama informacijske tehnologije usmjerenima na obradu i razmjenu informacija, uključujući njihovo međusobno povezivanje s postojećim ili budućim sustavima izrađenima za promicanje međusektorske razmjene podataka i povezanu opremu, zajedno sa svim drugim troškovima tehničke i administrativne pomoći koje ima Komisija za upravljanje programom.

4. Financijska omotnica iz stavka 1 dodjeljuje se, tijekom razdoblja 2014. - 2020., u skladu s postocima i načelima utvrđenima u Prilogu I.

5. Komisija preispituje raspodjelu navedenu u Prilogu I. s obzirom na ishod privremene evaluacije iz članka 34. stavka 2. točke (a). Prema potrebi i s obzirom na rezultate te evaluacije, Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 30., kako bi se svaki pojedini iznos iz Priloga I. prilagodio za više od 8 postotnih bodova i do 16 postotnih bodova. Ti delegirani akti donose se do 30. lipnja 2017.

6. Ako, u slučaju nužnog preispitivanja proračunskih sredstava koja su na raspolaganju za djelovanja u području odgovora, to zahtijevaju krajnje hitni razlozi, Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte radi prilagodbe svakog pojedinog iznosa iz Priloga I. za više od 8 postotnih bodova i do 16 postotnih bodova, unutar raspoloživih proračunskih alokacija i u skladu s postupkom predviđenim u članku 31.

Članak 20.

Opća prihvatljiva djelovanja

Sljedeća opća djelovanja prihvatljiva su za financijsku pomoć za unapređenje prevencije katastrofa, pripravnosti za katastrofe i učinkovitog odgovora na njih:

(a) studije, istraživanja, modeli i izrada scenarija za olakšavanje razmjene znanja, najbolje prakse i informacija;

- (b) osposobljavanje, vježbe, radionice, razmjena osoblja i stručnjaka, stvaranje mreža, pokazni projekti i prijenos tehnologije;
- (c) praćenje, procjena i evaluacija;
- (d) javno informiranje, obrazovanje i razvijanje svijesti i povezana djelovanja u vezi sa širenjem informacija, kako bi se građani uključili u prevenciju i smanjivanje učinaka katastrofa u Uniji i kako bi se građanima Unije omogućila djelotvornija i održivija zaštita;
- (e) uspostava i provedba programa naučenih lekcija iz intervencija i vježbi u kontekstu Mehanizma Unije, uključujući i o područjima koja se odnose na prevenciju i pripravnost; i
- (f) komunikacijska djelovanja i mjere za podizanje svijesti o radu civilne zaštite država članica i Unije u područjima prevencije katastrofa, pripravnosti za katastrofe i odgovora na njih.

Članak 21.

Prihvatljiva djelovanja u području prevencije i pripravnosti

1. Sljedeća djelovanja u području prevencije i pripravnosti prihvatljiva su za financijsku pomoć:

- (a) sufinanciranje projekata, studija, radionica, istraživanja i sličnih djelovanja i aktivnosti iz članka 5.;
- (b) sufinanciranje stručnih provjera iz članka 6. točke (d) i članka 8. točke (j);
- (c) održavanje funkcija koje pruža **ERCC** u skladu s člankom 8. točkom (a);
- (d) priprema za mobilizaciju i raspoređivanje timova stručnjaka iz članka 8. točke (d) i članka 17. te razvoj i održavanje kapaciteta brzog razmještaja kroz mrežu osposobljenih stručnjaka država članica iz članka 8. točke (f);
- (e) uspostava i održavanje CECIS-a i sredstava za omogućavanje komunikacije i razmjenu informacija između ERCC-a i kontaktnih točaka država članica te drugih sudionika u kontekstu Mehanizma Unije;
- (f) doprinos razvoju transnacionalnih sustava za otkrivanje, rano upozoravanje i uzbunjivanje koji su od europskog interesa kako bi se omogućio brzi odgovor i promicala međupovezanost nacionalnih sustava za rano upozoravanje i uzbunjivanje te njihova povezanost s ERCC-om i CECIS-om. Ti sustavi uzimaju u obzir i temelje se na postojećim i budućim izvorima i sustavima informiranja, praćenja i otkrivanja;
- (g) planiranje operacija odgovora u okviru Mehanizma Unije, u skladu s člankom 10.;

- (h) podrška djelovanjima u području pripravnosti opisanima u članku 13.;
- (i) razvoj EERC-a, kako je navedeno u članku 11., u skladu sa stavkom 2. ovog članka.
- (j) utvrđivanje nedostataka u EERC-u u skladu s člankom 12. i pružanje potpore državama članicama u rješavanju tih nedostataka putem sufinanciranja novih kapaciteta za odgovor, do najviše 20 % prihvatljivih troškova, pod uvjetom:
 - i. da su procjene rizika potvrdile potrebu za novim kapacitetima;
 - ii. da postupak utvrđivanja nedostataka utvrđen u članku 12. pokazuje da ti kapaciteti nisu dostupni državama članicama;
 - iii. da su te kapacitete razvile države članice, individualno ili putem konzorcija;
 - iv. da su ti kapaciteti namijenjeni za dobrovoljno udružena sredstva za razdoblje od najmanje dvije godine; i
 - v. da je takvo sufinanciranje tih kapaciteta isplativo.

Prednost se, prema potrebi, daje konzorciju država članica koje surađuju na zajedničkom riziku;

- (k) osiguravanje dostupnosti logističke podrške timovima stručnjaka iz članka 17. stavka 1.;
- (l) olakšavanje koordinacije prethodnog razmještaja kapaciteta država članica za odgovor na katastrofe unutar Unije u skladu s člankom 8. točkom (g);
- (m) potpora pružanju savjeta o mjerama za prevenciju i pripravnost kroz raspoređivanje tima stručnjaka na terenu, na zahtjev države članice, treće zemlje, Ujedinjenih naroda ili njihovih agencija, kako je navedeno u članku 5. stavku 2. i članku 13. stavku 3.

2. Prihvatljivost za financijsku pomoć za djelovanje iz stavka 1. točke (i) ograničuje se na:

- (a) troškove na razini Unije za osnivanje i upravljanje EERC-om i povezanih procesa utvrđenih u članku 11.;
- (b) troškove obveznih tečajeva, vježbi i radionica neophodnih za certificikaciju kapaciteta za odgovor država članica za potrebe EERC-a („troškovi certifikacije“). Troškovi certifikacije mogu sadržavati jedinične troškove ili paušalne iznose određene prema vrsti kapaciteta, pokrivajući do 100 % prihvatljivih troškova;

- (c) jednokratne troškove koji su potrebni za nadogradnju kapaciteta za odgovor država članica od njihove isključivo nacionalne upotrebe do stanja spremnosti i raspoloživosti koje omogućuje da budu razmješteni u sastavu EERC-a, u skladu sa zahtjevima kvalitete dobrovoljno udruženih sredstava i preporukama izrađenima u procesu certifikacije („troškovi prilagodbe“). Ti troškovi prilagodbe mogu uključivati troškove koji se odnose na interoperabilnost modula i drugih kapaciteta za odgovor, autonomiju, samodostatnost, prevozivost, troškove pakiranja i slične troškove, kao i troškove osnivanja višenacionalnih kapaciteta za odgovor (na primjer radionice, osposobljavanje, razvoj zajedničkih metodologija, standarda, postupaka i sličnih aktivnosti), pod uvjetom da se ti troškovi posebno odnose na sudjelovanje kapaciteta u dobrovoljno udruženim sredstvima. Oni ne obuhvaćaju troškove opreme ili ljudskih resursa potrebnih za prvotnu uspostavu kapaciteta za odgovor ili tekuće održavanje ili tekuće troškove. Ti troškovi prilagodbe mogu sadržavati jedinične troškove ili paušalne iznose određene prema vrsti kapaciteta, pokrivajući do 100 % prihvatljivih troškova, pod uvjetom da to ne prelazi 30 % prosječnog troška razvoja kapaciteta; i
- (d) troškove uspostave i upravljanja okvirnim ugovorima, okvirnim sporazumima o partnerstvu ili sličnim dogovorima radi rješavanja privremenih nedostataka u iznimnim katastrofama, uzimajući u obzir pristup koji uključuje više opasnosti.

Financiranje u okviru točke (d) ovog stavka:

- i. može pokrivati troškove ili naknade potrebne za oblikovanje, pripremu, pregovaranje, sklapanje i upravljanje ugovorima ili dogovorima, kao i troškove razvoja standardnih operativnih postupaka i vježbi kako bi se osiguralo učinkovito korištenje imovine. Takvo financiranje također može obuhvaćati najviše 40 % troškova potrebnih za osiguranje brzog pristupa tim sredstvima;
- ii. ne pokriva troškove kupnje ili razvoja novih kapaciteta za odgovor, niti trošak korištenja tih dodatnih kapaciteta u slučaju katastrofe. Troškove korištenja tih dodatnih kapaciteta u slučaju katastrofe snose države članice koje traže pomoć;
- iii. ne prelazi 10 % financijske omotnice utvrđene u članku 19. stavku 1. U slučaju da se gornja granica od 10 % dosegne prije završetka programskog razdoblja i kada je potrebno da se osigura odgovarajuće funkcioniranje Mehanizma Unije, ta se gornja granica od 10 % provedbenim aktima može premašiti za najviše 5 postotnih bodova. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 33. stavka 2.;

Članak 22.

Prihvatljiva djelovanja u području odgovora

Sljedeća djelovanja u području odgovora prihvatljiva su za financijsku pomoć:

- (a) upućivanje timova stručnjaka iz članka 17. stavka 1. zajedno s logističkom podrškom i raspoređivanjem stručnjaka iz članka 8. točaka (d) i (e);
- (b) u slučaju katastrofe, pružanje podrške državama članicama u dobivanju pristupa opremi i prijevoznim sredstvima, kako je određeno u članku 23.; i
- (c) na temelju zahtjeva za pomoć, poduzimanje dodatnog potpornog i komplementarnog djelovanja potrebnog kako bi se na najučinkovitiji način olakšala koordinacija odgovora.

Članak 23.

Prihvatljiva djelovanja povezana s opremom i prijevoznim sredstvima

1. Sljedeća djelovanja prihvatljiva su za financijsku pomoć s ciljem omogućavanja pristupa opremi i prijevoznim sredstvima u okviru Mehanizma Unije:

- (a) pružanje i razmjena informacija o opremi i prijevoznim sredstvima koje države članice odluče staviti na raspolaganje radi olakšavanja udruživanja takve opreme ili prijevoznih sredstava;
- (b) pružanje pomoći državama članicama u utvrđivanju prijevoznih sredstava koja mogu biti raspoloživa iz drugih izvora, uključujući komercijalno tržište, te u omogućavanju njihova pristupa tim resursima;
- (c) pružanje pomoći državama članicama u utvrđivanju opreme koja može biti raspoloživa iz drugih izvora, uključujući komercijalno tržište;
- (d) financiranje prijevoznih sredstava potrebnih za osiguravanje brzog odgovora na katastrofe. Takva djelovanja prihvatljiva su za financijsku potporu samo ako su ispunjeni sljedeći kriteriji:

- i. zahtjev za pomoć upućen je u okviru Mehanizma Unije, u skladu s člancima 15. i 16.;
- ii. dodatna prijevozna sredstva potrebna su za osiguravanje učinkovitosti odgovora na katastrofe u okviru Mehanizma Unije;

iii. pomoć odgovara potrebama koje je utvrdio ERCC te se dostavlja u skladu s preporukama o tehničkim specifikacijama, kvaliteti, rokovima i modalitetima dostave koje izdaje ERCC;

- iv. pomoć je prihvatila zemlja koja je uputila zahtjev, neposredno ili preko Ujedinjenih naroda ili njihovih agencija, ili relevantnih međunarodnih organizacija, u okviru Mehanizma Unije; i
- v. u slučaju katastrofa u trećim zemljama, pomoć nadopunjuje bilo koji cjelokupni humanitarni odgovor Unije.
2. Iznos financijske potpore Unije za prijevozna sredstva ne smije premašiti 55 % ukupnog prihvatljivog troška.
3. Financijska potpora Unije za prijevoz može pored toga pokrivati najviše 85 % ukupnog prihvatljivog troška u sljedećim situacijama:
- (a) troškovi se odnose na prijevoz kapaciteta prethodno namijenjenih za dobrovoljno udružena sredstva u skladu s člankom 11.; ili
- (b) pomoć je potrebna za rješavanje kritične potrebe, a pomoć nije, ili nije u dovoljnoj mjeri, dostupna u dobrovoljno udruženim sredstvima.
4. Financijska pomoć Unije za prijevozna sredstva može pored toga pokrivati najviše 100 % ukupnog prihvatljivog troška opisanog u točkama i., ii. i iii. ako je to potrebno radi operativne učinkovitosti udruživanja pomoći država članica te ako se troškovi odnose na jedno od sljedećeg:
- i. kratkoročni najam skladišnih kapaciteta radi privremene pohrane pomoći država članica s ciljem olakšavanja njihova koordiniranog prijevoza;
- ii. prepakiranje pomoći država članica kako bi se maksimalno iskoristili raspoloživi prijevozni kapaciteti ili ispunili određeni operativni zahtjevi; ili
- iii. lokalni prijevoz udružene pomoći s ciljem osiguravanja koordinirane isporuke na konačno odredište u zemlji koja upućuje zahtjev.

Financijska pomoć Unije prema ovom stavku ne smije prelaziti 75 000 EUR u tekućim cijenama za svako aktiviranje Mehanizma Unije. U iznimnim slučajevima, ta se gornja granica može premašiti provedbenim aktima. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 33. stavka 2.

5. U slučaju kada se nekoliko država članica udruži u provedbi prijevoznih operacija, jedna država članica može preuzeti inicijativu i uputiti zahtjev za financijsku potporu Unije za cijelu operaciju.

6. Kada država članica zatraži od Komisije ugovaranje prijevoznih usluga, Komisija traži djelomičnu nadoknadu troškova, u skladu sa stopama financiranja utvrđenima u stavcima 2., 3. i 4.

7. Sljedeći troškovi prihvatljivi su za financijsku potporu Unije za prijevozna sredstva prema ovom članku: svi troškovi koji se odnose na kretanje prijevoznih sredstava, uključujući troškove svih usluga, naknade, logističke troškove i troškove rukovanja, troškove goriva i eventualne troškove smještaja, kao i druge neizravne troškove poput poreza i davanja općenito te troškova tranzita.

Članak 24.

Korisnici

Bespovratna sredstva koja se dodjeljuju u okviru ove Odluke mogu se dodijeliti pravnim osobama koje podliježu bilo privatnom, bilo javnom pravu.

Članak 25

Vrste financijskih intervencija i provedbeni postupci

1. Komisija provodi financijsku pomoć Unije u skladu s Uredbom (EU, Euratom) br. 966/2012.

2. Financijska pomoć na temelju ove Odluke može biti u svakom od oblika iz Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012, osobito u obliku bespovratnih sredstava, nadoknada, javne nabave ili doprinosa u uzajamne fondove.

3. Radi provedbe ove Odluke, Komisija provedbenim aktima donosi godišnje programe rada, osim za djelovanja obuhvaćena odgovorom na katastrofe iz poglavlja IV., koja nije moguće unaprijed predvidjeti. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 33. stavka 2. Godišnjim programima rada utvrđuju se postavljeni ciljevi, očekivani rezultati, metoda provedbe i njihov ukupan iznos. Oni također sadrže opis djelovanja koja treba financirati, naznaku iznosa raspoređenog za svako djelovanje i indikativne rokove provedbe. U vezi s financijskom pomoći iz članka 28. stavka 2., godišnji programi rada opisuju djelovanja predviđena za zemlje navedene u tim programima.

Članak 26.

Komplementarnost i usklađenost djelovanja Unije

1. Djelovanja za koja se dodjeljuje financijska pomoć u okviru ove Odluke ne primaju pomoć iz drugih financijskih instrumenata Unije.

Komisija osigurava da joj podnositelji zahtjeva za financijsku pomoć u okviru ove Odluke i korisnici takve pomoći dostave informacije o financijskoj pomoći primljenoj iz drugih izvora, uključujući glavni proračun Unije, te o tekućim zahtjevima za takvu pomoć.

2. Traže se sinergije i komplementarnost s drugim instrumentima Unije. Kada se radi o odgovoru na humanitarne krize u trećim zemljama, Komisija osigurava komplementarnost i usklađenost djelovanja koja se financiraju u okviru ove Odluke i djelovanja koja se financiraju u okviru Uredbe (EZ) br. 1257/96.

3. Kada pomoć u okviru Mehanizma Unije doprinosi humanitarnom odgovoru Unije, osobito u složenim situacijama, djelovanja koje primaju financijsku pomoć u okviru ove Odluke temelje se na utvrđenim potrebama i u skladu su s humanitarnim načelima, kao i načelima uporabe civilne zaštite i vojnih resursa, utvrđenima u Europskom konsenzusu o humanitarnoj pomoći.

Članak 27.

Zaštita financijskih interesa Unije

1. Komisija poduzima odgovarajuće mjere kojima se osigurava zaštita financijskih interesa Unije pri provedbi djelovanja koja se financiraju u okviru ove Odluke primjenom mjera prevencije prijevare, korupcije i svih drugih protuzakonitih aktivnosti, pomoću učinkovitih provjera te, ukoliko se utvrde nepravilnosti, povratom pogrešno isplaćenih iznosa te, gdje je to primjereno, učinkovitim, proporcionalnim i odvraćajućim administrativnim i financijskim sankcijama.

2. Komisija ili njezini predstavnici te Revizorski sud ovlašteni su za provedbu revizije, na temelju dokumenata i na terenu, svih korisnika bespovratnih sredstava, ugovaratelja i podugovaratelja koji su primili sredstva Unije u okviru ove Odluke.

3. Europski ured za borbu protiv prijevara (OLAF) može provoditi istrage, uključujući provjere i inspekcije na licu mjesta, u skladu s odredbama i postupcima utvrđenima Uredbom (EU, Euratom) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ i Uredbom Vijeća (Euratom, EZ) br. 2185/96 ⁽²⁾ s ciljem utvrđivanja je li došlo do prijave, korupcije ili druge nezakonite aktivnosti koja šteti financijskim interesima Unije u vezi sa sporazumom o dodjeli bespovratnih sredstava ili odlukom o dodjeli bespovratnih sredstava ili ugovorom koji se financiraju u okviru ove Odluke.

4. Ne dovodeći u pitanje stavke 1., 2. i 3., sporazumi o suradnji s trećim zemljama i s međunarodnim organizacijama, ugovori, sporazumi o dodjeli bespovratnih sredstava i odluke o dodjeli bespovratnih sredstava, koji su rezultat provedbe ove

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. rujna 2013. o istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijave (OLAF) i o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1073/1999 Europskog parlamenta i Vijeća te Uredbe Vijeća (Euratom) br. 1074/1999 (SL L 248, 18.9.2013., str. 1.).

⁽²⁾ Uredba Vijeća (Euratom, EZ) br. 2185/96 od 11. studenoga 1996. o provjerama i inspekcijama na terenu koje provodi Komisija s ciljem zaštite financijskih interesa Europskih zajednica od prijave i ostalih nepravilnosti (SL L 292, 15.11.1996., str. 2.).

Odluke, sadrže odredbe kojima se izričito ovlašćuju Komisija, Revizorski sud i OLAF za provedbu takvih revizija i istraga u skladu s njihovim nadležnostima.

POGLAVLJE VI.

OPĆE ODREDBE

Članak 28.

Treće zemlje i međunarodne organizacije

1. Mehanizam Unije otvoren je za sudjelovanje:

(a) zemljama Europskog udruženja za slobodnu trgovinu (EFTA) koje su članice Europskoga gospodarskog prostora (EGP), u skladu s uvjetima utvrđenima u Sporazumu o EGP-u, i drugim europskim zemljama kada to predviđaju sporazumi i postupci;

(b) zemljama pristupnicama, zemljama kandidatkinjama i potencijalnim kandidatima u skladu s općim načelima i općim uvjetima sudjelovanja tih zemalja u programima Unije uspostavljenima u okvirnim sporazumima i odlukama Vijeća o pridruživanju ili sličnim dogovorima;

2. Financijska pomoć iz članka 20. i članka 21. stavka 1. točaka (a), (b), (f) i (h) također se može dodijeliti zemljama kandidatkinjama i potencijalnim kandidatima koji ne sudjeluju u Mehanizmu Unije, kao i zemljama obuhvaćenima Europskom politikom susjedstva, u mjeri u kojoj ta financijska pomoć dopunjuje financiranje raspoloživo u okviru budućeg zakonodavnog akta Unije o uspostavi Instrumenta pretprijetne pomoći (IPA II) i budućeg zakonodavnog akta Unije o uspostavi Europskog instrumenta za susjedstvo.

3. Međunarodne ili regionalne organizacije mogu surađivati u aktivnostima u okviru Mehanizma Unije ako to dopuštaju relevantni bilateralni ili multilateralni sporazumi između tih organizacija i Unije.

Članak 29.

Nadležna tijela

Za potrebe primjene ove Odluke, države članice imenuju nadležna tijela i o tome na odgovarajući način obavješćuju Komisiju.

Članak 30.

Izvršavanje ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.

2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 19. stavaka 5. i 6. dodjeljuje se Komisiji do 31. prosinca 2020.

3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 19. stavaka 5. i 6. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv proizvodi učinke dan nakon objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

5. Delegirani akt donesen na temelju članka 19. stavka 5. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne ulože nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 31.

Hitni postupak

1. Delegirani akti doneseni prema ovom članku stupaju na snagu bez odlaganja i primjenjuju se sve dok se ne uloži prigovor u skladu sa stavkom 2. U obavijesti Europskom parlamentu i Vijeću o delegiranom aktu navode se razlozi za primjenu hitnog postupka.

2. Europski parlament ili Vijeće mogu uložiti prigovor na delegirani akt u skladu s postupkom iz članka 30. stavka 5. U tom slučaju, Komisija bez odlaganja stavlja akt izvan snage nakon priopćenja odluke Europskog parlamenta ili Vijeća o ulaganju prigovora.

Članak 32.

Provedbeni akti

1. Komisija donosi provedbene akte o sljedećim predmetima:

- (a) suradnji ERCC-a s kontaktnim točkama država članica, kako je predviđeno člankom 8. točkom (b), člankom 15. stavkom 3. i člankom 16. stavkom 3. točkom (a); i operativnim postupcima za odgovor na katastrofe unutar Unije, kako je predviđeno člankom 15. kao i izvan Unije, kako je predviđeno člankom 16. uključujući utvrđivanje relevantnih međunarodnih organizacija;
- (b) komponentama CECIS-a, kao i organiziranju razmjene informacija preko CECIS-a, kako je predviđeno člankom 8. točkom (b);
- (c) procesu rapoređivanja timova stručnjaka, kako je predviđeno člankom 17.;
- (d) utvrđivanju modula, drugih kapaciteta za odgovor i stručnjaka, kako je predviđeno člankom 9. stavkom 1.;

(e) operativnim zahtjevima za funkcioniranje i interoperabilnost modula, kako je predviđeno člankom 9. stavkom 2., uključujući njihove zadaće, kapacitete, glavne komponente, samodostatnost i raspoređivanje;

(f) ciljevima kapaciteta, zahtjevima u pogledu kvalitete i interoperabilnosti te postupku certifikacije i registracije koji su potrebni za funkcioniranje EERC-a, kako je predviđeno člankom 11., kao i financijskim aranžmanima, kako je predviđeno člankom 21. stavkom 2.;

(g) prepoznavanju i uklanjanju nedostataka EERC-a, kako je predviđeno člankom 12.;

(h) organizaciji programa osposobljavanja, okvira vježbi i programa naučenih lekcija, kako je predviđeno člankom 13.; i

(i) organizaciji potpore za prijevoz pomoći, kako je predviđeno člancima 18. i 23.

2. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 33. stavka 2.

Članak 33.

Postupak odbora

1. Komisiji pomaže odbor. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.

2. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011. Ako odbor ne da nikakvo mišljenje, Komisija ne donosi nacrt provedbenog akta i primjenjuje se članak 5. stavak 4. treći podstavak Uredbe (EU) br. 182/2011.

Članak 34.

Evaluacija

1. Nad djelovanjima koja primaju financijsku pomoć provodi se redovito praćenje s ciljem praćenja njihove provedbe.

2. Komisija ocjenjuje primjenu ove Odluke te Europskom parlamentu i Vijeću podnosi:

- (a) privremeno evaluacijsko izvješće o postignutim rezultatima te o kvalitativnim i kvantitativnim aspektima provedbe ove Odluke, najkasnije 30. lipnja 2017.;
- (b) priopćenje o kontinuiranoj provedbi ove Odluke najkasnije 31. prosinca 2018.; i
- (c) ex post evaluacijsko izvješće najkasnije 31. prosinca 2021.

U slučaju potrebe, uz privremeno evaluacijsko izvješće i priopćenje iz točke (a) odnosno (b) prilažu se prijedlozi izmjena ove Odluke.

Poglavlje VII.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 35.

Prijelazna odredba

1. Djelovanjima koja su započela prije 1. siječnja 2014. na temelju Odluke 2007/162/EZ, Euratom nastavlja se upravljati, ako je relevantno, u skladu s navedenom odlukom.
2. Države članice na nacionalnoj razini osiguravaju neomeđani prijelaz s djelovanja koja se provode u kontekstu Financijskog instrumenta na djelovanja koja treba provesti na temelju odredbi iz ove Odluke.

Članak 36.

Stavljanje izvan snage

Odluka 2007/162/EZ, Euratom i Odluka 2007/779/EZ, Euratom stavljaju se izvan snage. Upućivanja na odluke stavljene izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Odluku i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom u Prilogu II. ovoj Odluci.

Članak 37.

Stupanje na snagu

Ova Odluka stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*. Primjenjuje se od 1. siječnja 2014.

Članak 38.

Adresati

Ova je Odluka upućena državama članicama u skladu s Ugovorima.

Sastavljeno u Bruxellesu 17. prosinca 2013.

Za Europski parlament

Predsjednik

M. SCHULZ

Za Vijeće

Predsjednik

L. LINKEVIČIUS

*PRILOG I.***Postoci za alokaciju financijske omotnice za provedbuMehanizma Unije iz članka 19. stavka 1.**

Prevenција: 20 % +/- 8 postotnih bodova

Pripravnost: 50 % +/- 8 postotnih bodova

Odgovor: 30 % +/- 8 postotnih bodova

Načela

Pri provedbi ove Odluke Komisija daje prednost djelovanjima za koja se ovom Odlukom određuje rok unutar razdoblja koje prethodi isteku tog roka, s ciljem poštovanja predmetnog roka.

PRILOG II.

Korelacijska tablica

Odluka Vijeća 2007/162 EZ, Euratom	Odluka Vijeća 2007/779 EZ, Euratom	Ova Odluka
Članak 1. stavak 1.		—
Članak 1. stavak 2.		Članak 1. stavak 4.
Članak 1. stavak 3.		—
Članak 1. stavak 4.	Članak 1. stavak 2.	Članak 2. stavak 2.
	Članak 1. stavak 1.	—
	Članak 1. stavak 2. prvi podstavak	Članak 1. stavak 2.
	Članak 1. stavak 2. drugi podstavak	Članak 1. stavak 5.
Članak 2. stavak 1.		Članak 2. stavak 1. točka (a)
Članak 2. stavak 2.		Članak 2. stavak 1. točka (b)
Članak 2. stavak 3.		Članak 1. stavak 6.
	Članak 2. točka 1.	—
	Članak 2. točka 2.	Članak 13. stavak 1. točka (a)
	Članak 2. točka 3.	Članak 20. točka (b)
	Članak 2. točka 4.	Članak 8. točka (d)
	Članak 2. točka 5.	Članak 7. i članak 8. točka (a)
	Članak 2. točka 6.	Članak 8. točka (b)
	Članak 2. točka 7.	Članak 8. točka (c)
	Članak 2. točka 8.	Članak 18. stavak 1.
	Članak 2. točka 9.	Članak 18. stavak 2.
	Članak 2. točka 10.	Članak 16. stavak 7.
	Članak 2. točka 11.	—
Članak 3.	Članak 3.	Članak 4.
Članak 4. stavak 1.		Članak 20. i članak 21.
Članak 4. stavak 2. točka (a)		Članak 22. točka (a)
Članak 4. stavak 2. točka (b)		Članak 22. točka (b) i članak 23. stavak 1. točke (a), (b) i (c)
Članak 4. stavak 2. točka (c)		Članak 23. stavak 1. točka (d)
Članak 4. stavak 3.		Članak 23. stavci 2. i 4.
Članak 4. stavak 4.		Članak 32. stavak 1. točka (i)
	Članak 4. stavak 1.	Članak 9. stavak 1.

Odluka Vijeća 2007/162 EZ, Euratom	Odluka Vijeća 2007/779 EZ, Euratom	Ova Odluka
	Članak 4. stavak 2.	Članak 9. stavak 3.
	Članak 4. stavak 3.	Članak 9. stavci 1. i 2.
	Članak 4. stavak 4.	Članak 9. stavak 4.
	Članak 4. stavak 5.	Članak 9. stavak 5.
	Članak 4. stavak 6.	Članak 9. stavak 6.
	Članak 4. stavak 7.	Članak 9. stavak 9.
	Članak 4. stavak 8.	Članak 9. stavak 7.
Članak 5.		Članak 24.
	Članak 5. točka 1.	Članak 8. točka (a)
	Članak 5. točka 2.	Članak 8. točka (b)
	Članak 5. točka 3.	Članak 8. točka (c)
	Članak 5. točka 4.	Članak 8. točka (d)
	Članak 5. točka 5.	Članak 13. stavak 1. točka (a)
	Članak 5. točka 6.	—
	Članak 5. točka 7.	Članak 13. stavak 1. točka (d)
	Članak 5. točka 8.	Članak 13. stavak 1. točka (f)
	Članak 5. točka 9.	Članak 18.
	Članak 5. točka 10.	Članak 8. točka (e)
	Članak 5. točka 11.	Članak 8. točka (g)
Članak 6. stavak 1.		Članak 25. stavak 1.
Članak 6. stavak 2.		Članak 25. stavak 2.
Članak 6. stavak 3.		Članak 25. stavak 3. treća i četvrta rečenica
Članak 6. stavak 4.		—
Članak 6. stavak 5.		Članak 25. stavak 3. prva i druga rečenica
Članak 6. stavak 6.		—
	Članak 6.	Članak 14.
Članak 7.		Članak 28. stavak 1.
	Članak 7. stavak 1.	Članak 15. stavak 1.
	Članak 7. stavak 2.	Članak 15. stavak 3.
	Članak 7. stavak 2. točka (a)	Članak 15. stavak 3. točka (a)
	Članak 7. stavak 2. točka (c)	Članak 15. stavak 3. točka (b)
	Članak 7. stavak 2. točka (b)	Članak 15. stavak 3. točka (c)
	Članak 7. stavak 3. prva i treća rečenica	Članak 15. stavak 4. i članak 16. stavak 16.

Odluka Vijeća 2007/162 EZ, Euratom	Odluka Vijeća 2007/779 EZ, Euratom	Ova Odluka
Članak 8.	Članak 7. stavak 4.	Članak 15. stavak 5.
	Članak 7. stavak 5.	—
	Članak 7. stavak 6.	Članak 17. stavak 3. prva rečenica
		Članak 26.
	Članak 8. stavak 1. prvi podstavak	Članak 16. stavak 1.
	Članak 8. stavak 1. drugi podstavak	Članak 16. stavak 2. prva rečenica
	Članak 8. stavak 1. treći podstavak	—
	Članak 8. stavak 1. četvrti podstavak	—
	Članak 8. stavak 2.	Članak 16. stavak 4.
	Članak 8. stavak 3.	—
	Članak 8. stavak 4. točka (a)	Članak 16. stavak 3. točka (a)
	Članak 8. stavak 4. točka (b)	Članak 16. stavak 3. točka (c)
	Članak 8. stavak 4. točka (c)	Članak 16. stavak 3. točka (d)
	Članak 8. stavak 4. točka (d)	Članak 16. stavak 3. točka (e)
	Članak 8. stavak 5.	Članak 16. stavak 8.
	Članak 8. stavak 6. prvi podstavak	Članak 17. stavak 1. i članak 17. stavak 2. točka (b)
	Članak 8. stavak 6. drugi podstavak	Članak 17. stavak 3. druga rečenica
	Članak 8. stavak 7. prvi podstavak	—
	Članak 8. stavak 7. drugi podstavak	Članak 16. stavak 2. druga rečenica
	Članak 8. stavak 7. treći podstavak	Članak 16. stavak 9.
	Članak 8. stavak 7. četvrti podstavak	Članak 16. stavak 11.
	Članak 8. stavak 7. peti podstavak	—
	Članak 8. stavak 8.	Članak 16. stavak 10.
Članak 8. stavak 9. točka (a)	Članak 16. stavak 12.	
Članak 8. stavak 9. točka (b)	Članak 16. stavak 13.	
Članak 9.	Članak 16. stavak 2.	
	Članak 18.	
Članak 10.	Članak 19. stavak 3.	

Odluka Vijeća 2007/162 EZ, Euratom	Odluka Vijeća 2007/779 EZ, Euratom	Ova Odluka
Članak 11.	Članak 10.	Članak 28. —
Članak 12. stavak 1.	Članak 11.	Članak 29. Članak 27. stavak 1.
Članak 12. stavak 2.		—
Članak 12. stavak 3.		—
Članak 12. stavak 4.		—
Članak 12. stavak 5.		—
	Članak 12. stavak 1.	Članak 32. stavak 1. točka (e)
	Članak 12. stavak 2.	Članak 32. stavak 1. točka (a)
	Članak 12. stavak 3.	Članak 32. stavak 1. točka (b)
	Članak 12. stavak 4.	Članak 32. stavak 1. točka (c)
	Članak 12. stavak 5.	Članak 32. stavak 1. točka (h)
	Članak 12. stavak 6.	Članak 32. stavak 1. točka (d)
	Članak 12. stavak 7.	—
	Članak 12. stavak 8.	—
	Članak 12. stavak 9.	Članak 32. stavak 1. drugi dio točke (a)
Članak 13.	Članak 13.	Članak 33.
Članak 14.		Članak 19.
Članak 15.	Članak 14.	Članak 34.
	Članak 15.	Članak 36.
Članak 16.		Članak 37. druga rečenica
Članak 17.	Članak 16.	Članak 38.